

[Forsvarsministeren.]

personelorganisationer har hærens og søværnets officersorganisationer ikke ment at kunne tilslutte sig statusændringen for fenrikpersonellet. Organisationen for flyvevåbenets officerer har under de foreliggende omstændigheder ikke fundet anledning til at gøre indsigelse, idet den oprindelige, principielle indstilling dog er fastholdt. Specialgruppens organisationer har accepteret forslaget under de givne forhold. Jeg havde på et vist tidspunkt under forhandlingerne begrundet håb om, at også hærens officersorganisation kunne tilslutte sig ændringen, men efter sagens behandling i organisationens repræsentantskab har organisationen fastholdt sit oprindelige principielle standpunkt.

Om specialofficersgruppens distinktionering vil jeg gerne nævne, at den er tænkt i princippet at skulle svare til officersgruppens distinktionering, suppleret med en særlig gruppeafmærkning. I søværnet har man ment det praktisk — især af hensyn til tjenesten om bord i skibene — at den særlige gruppeafmærkning for fenrikkers og overfenrikkers vedkommende kommer til at bestå af de pågældendes nuværende tjenestegrensmærke anbragt over rundgående snore, der til gengæld ikke forsynes med „øje“, som det er tilfældet for øvrige officersdistinktioner. Det er i øvrigt tanken i almindelighed at tage distinktioneringen af værnens personel op til overvejelse, bl. a. foranlediget af en indstilling fra forsvarschefen herom.

Jeg vil dernæst gerne pege på, at man af hensyn til det stadig stigende samarbejde med øvrige NATO-lande har foreslået at ændre gradsbetegnelserne kaptajn og kaptajnløjtnant i hæren og flyvevåbenet til henholdsvis major og kaptajn, uden at dette i øvrigt vil få lønningsmæssige, arbejdsmæssige eller placeringsmæssige konsekvenser for dette personel, heller ikke i relation til søværnets tilsvarende personel.

Befalingsmandskategorien øvrige befalingsmænd er foreslået udvidet med to nye grader, seniorsergent af 1. og 2. grad. Til disse grader vil oversergenter kunne fremmes, samtidig med at der gives dem en varig tilknytning til forsvaret. Det er dog en forudsætning for en sådan forfremmelse og ansættelse, at de pågældende overser-

genter bl. a. besidder en teknisk eller anden speciel uddannelse.

Det har været overvejet, om der eventuelt skulle være behov for at indføre en ny personelkategori i forsvaret benævnt civilmilitært personel. Herved skulle forstås civiltansat personel, som på grund af særlige tjenestevilkår burde have tillagt militær status og eventuelt kommandomæssige beføjelser. Overvejelserne har imidlertid haft som resultat, at der ikke er skønnet at være et behov for en sådan ordning, og værnene har da heller ikke haft noget ønske om en sådan nydannelse.

Til uddannelsesbestemmelserne vil jeg gerne bemærke, at det er tanken at øge den uddannelse, som skal meddeles sergentpersonellet, forinden det kan avancere til oversergenter, enten ved et regulært kursus eller i forbindelse med praktisk tjeneste.

Blandt afskedigelsesbestemmelserne vil jeg henlede opmærksomheden på forslaget om, at befalingsmænd antaget på kontrakt til fuld vedvarende tjeneste først kan afskediges på grund af alder, når adgang til pension opnås.

Behovsundersøgelserne, som jeg tidligere har omtalt, har vist, at det stadig vil være nødvendigt at supplere linjebefalingsmændene med reservebefalingsmænd til frivillig tjeneste. Ganske vist koncentrerer dette behov sig først og fremmest om de yngre befalingsmandsgrader, og det vil i vidt omfang kunne inddækkes ved reservebefalingsmænd antaget til kort- og langtidstjeneste, som efter et kortere åremål afgår fra tjenesten med en særlig bonus til erstatning for pension. Jeg mener det dog nødvendigt at bevare muligheden for fortsat at kunne antage personel til fuld vedvarende tjeneste, selv om jeg deler den opfattelse, at vi helst ikke bør have yderligere tilgang til denne gruppe. Specielt af hensyn til det allerede antagne personel har jeg fundet det rimeligt at sikre denne gruppe den tryghed, som gruppen må have krav på, gennem bestemmelsen om, at afsked først sker, når pension efter lønningsloven kan opnås.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg skal herved have den ære for det høje ting